

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. 654/28.08.2009

privind soluționarea contestației formulate de
domnul **Z**

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași – Biroul Evidență Plătitori Persoane Fizice, prin adresa înregistrată la instituția noastră sub nr., asupra contestației formulate de domnul **Z** domiciliat în Iași, str., CNP

Contestația este formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii înregistrată sub nr., emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași – Biroul Evidență Plătitori Persoane Fizice.

Suma contestată este în valoare de S lei și reprezintă majorări de întârziere aferente diferențelor de impozit anual de regularizat stabilite în plus.

Întrucât la dosarul contestației nu a fost anexată dovada comunicării actului administrativ fiscal atacat, organul de soluționare competent, cu adresa nr., a solicitat organului emitent, respectiv Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Iași – Biroul Evidență Plătitori Persoane Fizice, să transmită, pentru completarea dosarului contestației dovada datei la care contestatorul a luat la cunostință de actul atacat.

Cu adresa nr., Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Iași – Biroul Evidență Plătitori Persoane Fizice, transmite anunțul colectiv nr. prin care menționează că a comunicat actul atacat prin publicitate, însă din analiza acestui anunț nu rezultă faptul

că a fost comunicată prin publicitate Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. Mai mult, organul fiscal nu face dovada că a încercat comunicarea actului administrativ fiscal prin una dintre modalitățile de comunicare prevăzute la art. 44 alin. (2) lit. a), b) și c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Ca urmare, organul de soluționare competent face aplicarea prevederilor punctului 3.9 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005 și consideră contestația formulată de domnul **Z** ca fiind depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru nerespectarea prevederilor legale privind comunicarea actului administrativ atact rămâne direct raspunzător organul fiscal emitent în conformitate cu prevederile punctului 3.10 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005.

Contestația este semnată de domnul **Z**.

Contestația este însoțită de Referatul cu propuneri de soluționare fără număr din 03.07.2009 prin care propune admiterea contestației formulate de domnul **Z** pentru suma de S lei și respingerea acesteia pentru suma de S lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului anual de regularizat stabilit în plus.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin. (1) și art.209 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Domnul **Z** formulează contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. prin care au fost calculate majorări de întârziere în sumă totală de S lei și solicită

constatarea nulității absolute a deciziei ca fiind nelegală și netemeinică și exonerarea de la plata sumei, motivând în susținere următoarele:

1. Decizia de accesorii nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 1171 și art. 1173 din Codul civil, întrucât:

a) lipsesc elementele cerute de lege pentru ca aceasta să capete valoarea de act autentic, nu are nici semnatura și nici ștampila pentru a putea produce efecte juridice;

b) este o simplă ciornă scoasă la calculator;

c) nu are forța probantă a unui înscris autentic conform condițiilor art. 1171 și art. 1173 din Codul civil.

2. Petentul invocă prescripția dreptului de a cere executarea silită prevăzută de dispozițiile Decretului nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, precum și de Codul de procedură fiscală, întrucât decizia atacată a fost emisă în data de 16.01.2009, după 5 ani și 3 luni.

3. Referitor la netemeinicia actului administrativ fiscal contestatorul motivează faptul că a achitat la timpul convenit impozitul pe salarii și nu mai datorează diferențe de bani calculate după 5 ani și 3 luni.

II. Organul fiscal din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Iași - Biroul Evidență Plătitori Persoane Fizice prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., în temeiul art. 88 lit. c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor venituri ale bugetului general consolidat a calculat în sarcina d-lui **Z** accesorii în sumă de S lei, reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului anual de regularizat stabilit în plus.

III. Având în vedere constatările organului fiscal, motivațiile contestatorului, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

1. Referitor la motivația petentului potrivit căreia Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. nu este un act autentic conform prevederilor art. 1171 și art. 1173 din Codul civil întrucât lipsesc elementele cerute de lege, respectiv este o ciornă

scoasă la calculator, nu este semnată și ștampilată de organul emitent precum și constatarea nulității absolute a actului contestat.

În fapt, Administrația Finantelor Publice a Municipiului Iași a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. prin intermediul mijloacelor informatice și nu poartă semnătura și ștampila organului emitent.

În drept, decizia contestată este un act administrativ fiscal al cărei emitere este reglementată de legile fiscale, respectiv de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care la art. 41 și art. 43 precizează că:

Art. 41

„Noțiunea de act administrativ fiscal

În înțelesul prezentului cod, actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale”.

Art. 43

„Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite numai în formă scrisă.

(2) Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;
- c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei împuternicite de contribuabil, după caz;
- d) obiectul actului administrativ fiscal;
- e) motivele de fapt;
- f) temeiul de drept;
- g) numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;
- h) ștampila organului fiscal emitent;
- i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;
- j) mențiuni privind audierea contribuabilului.

(3) Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin. (2) prin intermediul mijloacelor informatice este valabil și în cazul în

care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie.

(4) Prin ordin al ministrului economiei și finanțelor se stabilesc categoriile de acte administrative care se emit în condițiile alin. (3)”.

Potrivit art. 1 pct. 1 din Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1364/2007 privind emiterea prin intermediul mijloacelor informatice a unor acte administrative:

„Următoarele acte administrative emise prin intermediul mijloacelor informatice, în procesul de colectare a creanțelor fiscale, sunt valabile fără semnătura și ștampila organului emitent, îndeplinind cerințele legale aplicabile actelor administrative:

1. Decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii, al cărei model este prezentat în anexa nr. 1”.

Față de prevederile legale invocate mai sus se reține faptul că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. este un act administrativ fiscal emis prin mijloace informatice și este valabilă fără semnătura și ștampila organului emitent, îndeplinind celelalte cerințe legale aplicabile în materie.

Totodată se constată faptul că din cuprinsul deciziei nu lipsesc elementele care să atragă nulitatea actului administrativ fiscal.

2. Referitor la majorările de întârziere în sumă de S lei calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța asupra legalității impunerii contestatorului cu această sumă, în condițiile în care petentul invocă prescripția dreptului organului fiscal de stabilire a obligațiilor fiscale.

În fapt, organul fiscal din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Iași – Birou Evidență Plătitori Persoane Fizice, a calculat prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr., majorări de întârziere pentru perioada 31.12.2007 – 31.12.2008, aferente diferențelor de impozit anual regularizat stabilite de plată prin deciziile de impunere pe anii 2002, 2003 și 2004, emise în baza declarațiilor de venit global depuse de contribuabil.

Domnul **Z** contestă majorările de întârziere calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. și motivează faptul că aceasta a fost emisă peste termenul de prescripție de 5 ani, invocând ca temei legal Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 91 alin. (1) și (2), precum și cele ale art. 92 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art. 91

„Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale.

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.”

Art. 92

„Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale

(1) Termenele prevăzute la art. 91 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun.”

Referitor la întreruperea termenului de prescripție, prin Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1050/2004, la punctul 89.1 se precizează că:

„Dispozițiile referitoare la cazurile și condițiile de suspendare și întrerupere a termenului de prescripție sunt cele cuprinse în Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, cu modificările ulterioare.”, iar potrivit art. 16 lit. c) din Decretul nr. 167/21.04.1958 privitor la prescripția extinctivă republicat, cu modificările și completările ulterioare:

**„ Prescripția se întrerupe:
[...]**

c) printr-un act începător de executare”.

În vederea stabilirii dacă la data emiterii actului administrativ fiscal atacat era depășit termenul legal de 5 ani care dă dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale, organul de soluționare competent cu adresa nr. a solicitat Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Iași – Serviciul Colectare Executare Silită Persoane Fizice să transmită actele de executare silită și dovada comunicării acestora către contribuabil.

Cu adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iasi sub nr., organul de executare din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Iași a transmis în copie Somația nr. 223001000049512/28.03.2007 și Titlul executoriu nr. 223001000056210/28.03.2007 care au fost comunicate domnului **Z** prin poștă în data de 02.04.2007 așa cum reiese din confirmarea de primire anexată de organul fiscal la dosarul cauzei.

Din analiza actelor de executare reiese faptul că petentul a fost înștiințat că figurează în evidența fiscală cu suma totală de S lei pentru care s-a început executarea silită.

Printre debitele pentru care s-a început executarea silită în luna aprilie 2007, se numără și diferențele de impozit anual de regularizat asupra cărora au fost calculate accesoriile prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.

Întrucât prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale s-a întrerupt prin începerea executării silite în data de 02.04.2007 rezultă că legal organul fiscal a calculat majorările de întârziere prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. 23097/16.01.2009 în conformitate cu prevederile art. 119 alin. (1) și art. 120 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art. 119

„Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”

Art. 120**„Majorări de întârziere**

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Se retine faptul că, contestatorul nu face dovada achitării la termen a debitelor asupra cărora au fost calculate majorările contestate, iar potrivit evidenței fiscale rezultă că acestea au fost achitate în cursul anului 2009, și ca urmare, pentru perioada 31.12.2007 – 31.12.2008 majorările de întârziere au fost legal calculate, urmând a se respinge contestația formulată de **Z**, ca neîntemeiată.

Referitor la propunerea organului fiscal făcută prin Referatul încheiat în data de 03.07.2009, respectiv de scădere a sumei de S lei reprezentând accesorii aferente perioadei 31.12.2007 – 31.12.2008, organul de soluționare constată faptul că această sumă a fost deja scăzută din evidența fiscală în baza referatului de scădere nr., și ca urmare propunerea a rămas fără obiect.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și în baza Ordinului ministrului finanțelor publice nr.1230/2009, Directorul coordonator al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE :

Art.1 Respingerea, ca neîntemeiată a contestației formulate de domnul **Z** pentru suma de S lei, reprezentând majorări de întârziere aferente diferențelor de impozit anual de regularizat stabilit în plus.

Art.2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatorului și Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Iași – Biroul Evidență Plătitor Persoane Fizice, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatorul poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.